

T.B.M.M.

(S. Sayısı : 539)

**Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanunu, Finansman Kanunu ile
4306 ve 4481 Sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılması
Hakkında Kanun Tasarısı ve Plan ve Bütçe Komisyonu
Raporu (1/776)**

T.C.

Başbakanlık

7.11.2000

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-197/5330

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulunca 25.10.2000 tarihinde kararlaştırılan “Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanunu, Finansman Kanunu ile 4306 ve 4481 sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı” ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Bülent Ecevit

Başbakan

GENEL GEREKÇE

2000 yılında başlayan üç yıllık ekonomik istikrar programının en önemli ayaklarından biri vergi politikasıdır. Programın birinci yılı vergi gelirleri açısından olumlu gelişmiş olup, bu yıl için öngörülen vergi tahsilatının tahminlerin üzerinde gerçekleşmesi beklenmektedir.

Ekonomik istikrar programının amaca ulaşması, program süresi boyunca vergi gelirlerinin aynı başarı düzeyinde seyretmesi, bunu gerçekleştirirken de ekonomik gereklerle, değişen ekonomik ve sosyal koşullarla uyumun korunması gerekmektedir.

Bu çerçevede hazırlanan Tasarı 9 maddeden oluşmakta, ekonomik istikrar programı hedefleri ve ekonomik gelişmelerin ve diğer dışsal faktörlerin gerektirdiği değişiklikleri kapsamaktadır.

Tasarı ile 4481 sayılı Kanunla getirilen özel işlem vergisi ve özel iletişim vergileri ile bazı kurumların gelirlerinden genel bütçeye gelir aktarma imkânı veren düzenlemenin uygulama süresi iki yıl uzatılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. – Tasarının bu maddesi ile 18.2.1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, Bakanlar Kurulunun yetkisi yeniden düzenlenmiştir.

Madde 2. – Madde ile motorlu taşıtlar vergisi ve taşıt alım vergisi miktarlarının artırılmasına yetki veren düzenlemeler paralel hale getirilmiştir.

Madde 3. – Madde ile ek taşıt alım vergisinin oranı konusundaki Bakanlar Kurulu yetkisi yeniden düzenlenmiştir.

Madde 4. – Sekiz yıllık kesintisiz ilköğretim giderlerinde kullanılmak üzere bazı işlem ve kâğıtlar ile 24.3.1988 tarihli ve 3418 sayılı eğitim, gençlik, spor ve sağlık hizmetleri vergisi yerine uygulanan eğitime katkı payı tutarlarının ödenmesine ilişkin süre 31.12.2000 tarihinde sona ere-

cektir. Tasarının bu maddesi ile halen sürdürülmekte olan sekiz yıllık kesintisiz ilköğretim çalışmalarının devam ettirilebilmesi amacıyla eğitime katkı payı uygulamaları 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Madde ile ayrıca her yıl Bütçe Kanunlarında yer alan eğitime katkı payına ilişkin düzenlemeye kendi kanununda yer verilmiştir.

16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun Geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının 11 ve 12 numaralı bentlerinde, 7 numaralı bentte belirtilen eğitime katkı paylarının tahsil ve beyanının Türk Telekom A.Ş. tarafından yerine getirileceği belirtilmekte beraber bu mükellefiyet mevcut sözleşmeler çerçevesinde cep telefonu işletmecileri tarafından yerine getirilmektedir. Ancak yeni cep telefonu işletmecilikleri tesisi ile Türk Telekom A.Ş.'nin bizzat cep telefonu işletmeciliğine başlayacak olması düşünüldüğünden bent uygulamalarına açıklık kazandırılması ve sözü edilen eğitime katkı payı tahsilat ve beyanı açısından malî idarenin muhatabının belirlenebilmesi maksadı ile madde metninde ibare değişikliği yapılmaktadır.

Öte yandan eğitime katkı payı tutarlarının artırılması konusunda Bakanlar Kuruluna verilen yetki bazı kâğıt ve işlemlerde üst sınıra kadar yaklaşıldığından ekonomik koşullara uyum sağlama bakımından yetki üst sınırı artırılmaktadır.

Madde 5. – Kamu finansmanında doğan olumsuz sonuçları gidermeye yönelik olarak alınan tedbirlerden biri de 4481 sayılı Kanunla geçici süre uygulanmak üzere yeni vergiler ihdas edilmesidir. Ancak uygulanmakta olan ekonomik istikrar programı özel iletişim vergisinin 2 yıl daha tahsilini gerektirmektedir. Bu nedenle 4481 sayılı Kanunun 8 inci maddesi ile ihdas edilen ve 31.12.2000 tarihine kadar uygulanması öngörülen özel iletişim vergisinin uygulama süresi 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Madde 6. – 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi ile uygulamaya konulan özel işlem vergisinin süresi 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Madde 7. – 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 15 inci maddesi ile yapılan ve maddede sayılan kurumların gelirlerinden bir kısmının Bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilmesine imkân veren düzenlemenin uygulama süresi iki yıl uzatılmaktadır.

Geçici Madde 1. – Bilindiği üzere 17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde Marmara Bölgesinde meydana gelen deprem, bölgeyi son derece olumsuz bir şekilde etkilemiş, buna paralel olarak da bölgede faaliyette bulunan mükelleflerin vergisel ödevlerini zamanında yerine getirmeleri mümkün olamamıştır.

Maliye Bakanlığı bu durumu gözönüne alarak bölgede faaliyette bulunan mükellefler için mücbir sebep hali ilan etmiş ve bu mükelleflerin beyannamelerinin mücbir sebep halinin sona ereceği tarihe kadar verilmemesi yönünde düzenlemeler yapmıştır.

Bu nedenle, mücbir sebep halinin halen devam etmekte olduğu Sakarya, Bolu ve Düzce illerinin merkez ve ilçeleri ile Kocaeli İlinin Gölcük ve Karamürsel ilçelerinde bulunan mükellefler beyanname vermemektedirler.

Mücbir sebep halinin sona ermesi durumunda bu mükelleflerin aylık beyana tabi olan her bir vergiye ilişkin olarak 15 beyanname vermesi gerekecektir.

Bu beyannamelerin her bir dönem için ayrı ayrı verilmesi mükellefler için bir kırtasiyecilik, vergi daireleri açısından da bir yük oluşturacaktır. Hem mükelleflerin gereksiz bürokratik işlemlerinin azaltılması, hem de vergi dairelerinin çok az bir süre içerisinde çok sayıda beyannameyi kabul etmelerinde yaşanacak sıkıntıyı gidermek açısından bu beyannamelerin toplu olarak verdirilmesi konusunda Maliye Bakanlığı yetkili kılınmaktadır.

Madde 8. – Yürürlük maddesidir.

Madde 9. – Yürütme maddesidir.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

13.11.2000

Esas No. : 1/776

Karar No. : 4

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanarak, Bakanlar Kurulunca 7.11.2000 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça aynı tarihte Komisyonumuza havale edilen “Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanunu, Finansman Kanunu ile 4306 ve 4481 sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı” Komisyonumuzun 10.11.2000 tarihinde yapmış olduğu 3 üncü birleşiminde, Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Sümer Oral ile Maliye Bakanlığı ve Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşarlığı temsilcilerinin de katılımıyla incelenip görüşülmüştür.

Bilindiği gibi, 2000 yılında uygulanmaya başlayan üç yıllık ekonomik istikrar programının en önemli ayaklarından birisini de vergi politikaları oluşturmaktadır. Program çerçevesinde alınan vergisel önlemler neticesinde programın birinci yılı gelirler açısından olumlu geçmiş olup vergi gelirlerinin tahminlerin üzerinde gerçekleşmesi beklenmektedir. Ekonomik İstikrar Programı ile öngörülen hedeflere ulaşılabilmesi için programın kamu gelirleri ayağının en önemli parçasını oluşturan vergi gelirlerinde istikrarlı bir artışın sağlanması ve değişen ekonomik ve sosyal koşullara uyumunun korunması büyük önem arz etmektedir.

Tasarı ve gerekeceği incelendiğinde;

– 4306 sayılı Kanunla getirilen ve bazı işlemlerden eğitime katkı payı alınmasına ilişkin uygulamanın ve 4481 sayılı Kanunla getirilen özel işlem vergisi ve özel iletişim vergisi uygulamalarının süresinin iki yıl uzatılmasının,

– Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununda belirlenmiş vergi miktarları ile yeniden değerlendirilmesinde belirlenmiş vergi oranlarını taşıtların teknik özellikleri, kullandıkları yakıt türü ve kullanım amacına göre farklılaştırma ve 20 katına kadar artırma hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesinin,

– Ek Taahhüt Alım Vergisinin % 12 olan oranını % 6’ya kadar indirme veya % 36’ya kadar artırma ve taşıtların teknik özelliklerine göre farklılaştırma hususunda Bakanlar Kurulunun yetkili kılınmasının,

– Rekabet Kurumu’nun İMKB’nin ve Sermaye Piyasası Kurulunun görev alanlarına giren işlemlerden elde ettikleri gelirlerden Bütçeye pay ayrılması uygulamasının 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmasının,

– 17 Ağustos ve 12 Kasım depremlerinde zarar görenlerin verecekleri beyannameler hususunda Maliye Bakanlığının yetkili kılınmasının, amaçlandığı anlaşılmaktadır.

Komisyonumuzda Tasarının tümü üzerinde yapılan görüşmelerde;

– Avrupa Birliği ülkelerinde üretim ve istihdamın artırılması için vergi oranları düşürülürken ülkemizde vergi oranlarının artırılmasının ve yeni vergiler ihdas edilmesinin üretim faaliyetlerini ciddi şekilde aksatabileceği, oysa vergi oranlarının üretimi ve istihdamı teşvik edecek şekilde belirlenmesi gerektiği,

– Yüksek vergi oranlarının, vergiden kaçınmayı ve vergi kaçakçılığını da beraberinde getirdiği, diğer taraftan kamu kesimindeki savurganlığın vatandaşın vergiye karşı direncini artırdığı,

– Kamu sektörünün özel sektörden daha hızlı büyüdüğü ve bu nedenle daha fazla kaynağa ihtiyaç duyduğu, kamunun artan harcamalarının finansmanı için ek vergiler ihdası ve vergi oran-

larının artırılması yoluna gidildiği, oysa; vergi dışı kalan kesimlerin vergilendirilmesi ve kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması suretiyle, daha fazla gelir elde edilebileceği,

– Kamu malî dengesinin sağlanmasında gelirler kadar harcamaların da büyük önem taşıdığı, bu nedenle kamu harcamalarında etkinlik ve verimliliğin sağlanmasında yarar bulunduğu,

– LPG ve cep telefonunun lüks tüketim gibi vergilendirilmesinin yanlış olacağı, düşük gelirli gruplar tarafından tercih edildiği, cep telefonlarının ise iletişimi ne denli kolaylaştırdığının kabul edilmesi gerektiği,

– 2001 yılının, uygulanmakta olan istikrar programının en önemli yılı olduğu, 2000 yılında hedeflerin büyük ölçüde gerçekleştirildiği, 2001 yılında da aynı performansın sağlanabilmesi için gelir hedeflerine ulaşılmasının hayati önem taşıdığı, ancak bulunacak yeni gelir kaynaklarının ekonomiyi durgunluğa itmemesi gerektiği,

– Kamunun gelir kaynaklarının sınırlı olduğu, diğer taraftan kayıt dışı ekonominin kısa sürede kayda alınmasının mümkün olmayacağı, bu nedenle vergilere başvurulmadığı takdirde borçlanma yoluna gidilmek zorunda kalınacağı, borçlanmanın ise uzun vadede üretim ve istihdamı olumsuz etkileyeceği,

– Vergi kayıp ve kaçaklarının önlenmesi için nitelikli denetim elemanı sayısının artırılması gerektiği, bunun için de denetim elemanlarının özlük haklarının iyileştirilmesinin zorunlu olduğu, şeklindeki görüş ve eleştirileri takiben Hükümet adına yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

– Üç Yıllık İstikrar Programının en önemli ayağının kamu gelirleri politikası olduğu, bu nedenle sağlıklı bir kamu maliyesi için kamu gelirlerinin artırılması gerektiği,

– Uygulanmakta olan İstikrar Programının ilk yılında kamu gelirlerinde, özellikle vergi gelirlerinde önemli artışlar sağlanarak faiz dışı bütçe fazlası hedeflerinin aşıldığı, vergilerin faiz ödemelerine ayrılan kısmında azalış sağlandığı, böylece bütçenin faiz yükünün bir ölçüde hafiflediği,

– İstikrar programının başarıya ulaşabilmesi için vergi gelirlerindeki artışın sürdürülmesi gerektiği, bu nedenle ek vergilerin süresinin uzatılmasına ihtiyaç duyulduğu,

– Tasarı ile Bakanlar Kuruluna yetki verilerek vergi oranlarının günün koşullarına göre ayarlanması imkânı getirildiği,

– Tasarı ile getirilen düzenlemelerin üretime ve dar gelirli olumsuz etkide bulunmamasına özen gösterileceği,

– Kamu harcamalarında etkinlik ve verimlilik ilkesine önem verildiği, ancak kamu harcamalarından yapılacak kısıntının yeterli olmadığı, bu nedenle yeni gelir kaynaklarına ihtiyaç duyulduğu,

– Malî idarenin otomasyonu hızlandıkça kayıtdışı ekonomi ile mücadelede de mesafe alınacağı, ancak bunun birdenbire gerçekleşmesinin mümkün olmayacağı,

ifade edilmiştir.

Tümü üzerindeki görüşmeleri müteakip Tasarı ve gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarının;

– Çerçeve 1 inci maddesine bağlı 197 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin 3 üncü fıkrasının (a) bendinde yer alan “... % 50’sinden az olmamak üzere ...” ibaresinin “% 20’sinden az olmamak üzere ...” şeklinde değiştirilmesi suretiyle,

– Çerçeve 2 nci maddesine bağlı 1318 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin 3 üncü fıkrasının (a) bendinin çerçeve 1 inci maddede yapılan değişikliğe paralel olarak yeniden düzenlenmesi suretiyle,

– Çerçeve 3 üncü maddesi aynen,

– 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6 numaralı bendinin (b/ii) alt bendini değiştiren ve kurum kazançları üzerinden yapılan gelir vergisi tevkifatının zarar eden kurumlarda zarar artırıcı etkide bulunmasını önlemeye yönelik bir düzenlemenin metne yeni 4 üncü madde olarak ilave edilmesi suretiyle,

– 31.12.2003 tarihine kadar uygulanmak üzere; finans sektöründeki gelişmelere paralel olarak bankaların devir ve birleşme yoluyla malî bünyelerinin güçlendirilmesi, uluslararası rekabete hazır hale getirilmeleri amacıyla; Türkiye’de faaliyette bulunan bir bankanın bir veya birkaç banka ile birleşmesi veya tüzel kişiliği ortadan kalkmak şartıyla bilanço değerlerini kısmen veya tamamen diğer bir veya birkaç bankaya devretmesi halinde devir veya birleşme işlemleri sonucunda ortaya çıkacak kazançların gelir ve kurumlar vergilerinden istisna edilmesine ve bu işlemler sırasında ortaya çıkabilecek damga vergisi, harç, banka ve sigorta muameleleri vergisi, taşıt alım vergisi gibi vergilerin alınmamasına, hisseleri kısmen veya tamamen Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonuna ait olan bankaların devir veya birleşme şartı aranmaksızın bilanço varlıklarını Fona devretmeleri halinde ortaya çıkan kazançlar ile buna yönelik olarak düzenlenecek sözleşme ve kâğıtların, kayıt ve tescillerin, hertürlü vergi, resim ve harçtan, Fon tarafından bankaya ödenen bedellerin banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisna edilmesine ve devrolunun veya birleşen bankanın devirden önceki zararının birleşilen banka tarafından 5 yıldan fazla nakledilmemek şartıyla gider olarak kurum kazancından düşülmesine ilişkin düzenlemelerin 5422 sayılı Kanuna geçici 29 uncu madde olarak eklenmek üzere, yeni 5 inci madde olarak metne ilâve edilmesi suretiyle,

– Çerçeve 4 üncü maddesi madde numarası metne yeni eklenen maddeler nedeniyle 6 ncı madde olarak teselsül ettirilmek suretiyle aynen,

– Çerçeve 5 inci maddesi, maddeye bağlı 4481 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin 3 üncü fıkrasının ikinci cümlesine, anlatıma açıklık kazandırılması amacıyla “... cep telefonu işletmecileri tarafından ...” ibaresini takiben “imtiyaz sözleşmeleri uyarınca ...” ibaresinin eklenmesi suretiyle ve 7 nci madde olarak,

Çerçeve 6 ve 7 nci maddeler, 8 ve 9 uncu maddeler olarak aynen,

– Geçici 1 inci maddesi aynen,

– Yürürlüğe ilişkin 8 inci maddesi, (a) ve (b) bentlerinde atıfta bulunulan 5 ve 4 üncü maddelerin yeni eklenen maddeler nedeniyle 7 ve 6 ncı maddeler olarak değiştirilmesi suretiyle,

– Yürütmeye ilişkin 9 uncu maddesi, 11 inci madde olarak aynen, kabul edilmiştir.

Ayrıca, Tasarının başlığı içeriğinde yapılan değişiklikler paralelinde yeniden düzenlenmiştir.

Raporumuz Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan

Metin Şahin

Antalya

Sözcü

Nihat Gökbulut

Kırıkkale

Başkanvekili

Hayrettin Özdemir

Ankara

Kâtip

Cafer Tuşan Yazıcıoğlu

Bartın

Üye
Dengir Mir Mehmet Fırat
Adıyaman
(Muhalefet şerhi ektedir)

Üye
Sait Açıba
Afyon
(İmzada bulunamadı)

Üye
Cengiz Aydoğan
Antalya
Üye
Hüseyin Arabacı
Bilecik

Üye
Zeki Ergezen
Bitlis
(Muhalefet şerhi eklidir)
Üye
Hakkı Duran
Çankırı

Üye
Aslan Polat
Erzurum
(Muhalefet şerhim ektedir)
Üye
Metin Kalkan
Hatay
(Muhalefet şerhi ektedir)

Üye
Masum Türker
İstanbul
Üye
Celal Adan
İstanbul
(İmzada bulunamadı)

Üye
Mehmet Serdaroğlu
Kastamonu
Üye
Kemal Köse
Kocaeli

Üye
Süleyman Çelebi
Mardin

Üye
Gaffar Yakın
Afyon

Üye
M. Zeki Sezer
Ankara

Üye
M. Güven Karahan
Balıkesir
Üye

Necati Yönder
Bingöl
(Muhalefet şerhim ilişiktir)

Üye
Oğuz Tezmen
Bursa
(Muhalefet şerhim eklidir)

Üye
Hüseyin Karagöz
Çankırı
(Muhalefet şerhi ekte)

Üye
Mehmet Sadri Yıldırım
Eskişehir
(Muhalefet şerhi eklidir)

Üye
Mehmet Döner
Hatay
(Muhalefet şerhi ektedir)

Üye
Nesrin Nas
İstanbul
Üye
Arslan Aydar
Kars

Üye
Necdet Tekin
Kırklareli
Üye
Ahmet Derin
Kütahya
(Muhalefet şerhim ektedir)

Üye
Metin Ergun
Muğla

Üye
Ş. Ramis Savaş
Sakarya

Üye
Mehmet Çakar
Samsun
Üye
Bekir Gündoğan
Tunceli

Üye
Cevat Ayhan
Sakarya
(Muhalefet şerhi eklidir)
Üye
Lütfi Ceylan
Tokat
Üye
Evliya Parlak
Hakkari
(İmzada bulunamadı)

MUHALEFET ŞERHİ

13.11.2000

1/776 sayılı 197 sayılı Motorlu Taşıtlar, 1318 sayılı Finansman Kanunu, 4306 sayılı Eğitim Vergisi Kanunu, 4481 sayılı Marmara Depremi Vergi Kanunu, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunlarında Değişiklik Yapan Kanun Tasarısına ait muhalefet şerhimiz aşağıda arz edilmiştir.

1. Motorlu taşıtlara uygulanacak verginin 20 katına kadar artırılma yetkisinin hükümete verilmesi, TBMM idaresine, vergi koyma yetkisine müdahaledir. Bakanlar Kurulu KHK çıkarma yetkisi ile dahi vergi koyamaz.

2. Motorlu taşıtlara uygulanan vergilerde farklılık makul ve haklı sınırlarda olması gerekir. Getirilen hükümle aynı teknik özelliklere sahip, aynı model iki taşıttan birine kullandığı yakıt farklılığı sebebiyle 20 kat vergi uygulanması hak ve adalet ölçülerine aykırıdır.

3. Dar gelirli aileler sahip oldukları taşıtları masraftan kaçmak için çok sınırlı kullanmaktadırlar. Bu kanun çıkıp vergiler 20 kat artınca bu taşıtları satmak zorunda kalacaklardır.

4. Yatırım indiriminden faydalanarak yatırım yapan kuruluşlara 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu değiştirilerek yatırımcıyı tevkifat ile ilave vergi getirilmektedir.

5. İlköğretim giderlerinde kullanılmak üzere 16.8.1997 tarih ve 4306 sayılı Kanunla getirilen vergiler 1.9.1997-31.12.2000 tarihleri arasında uygulanmak üzere hükme bağlanmıştı. Bu uygulamanın süresi 31.12.2002 tarihine kadar uzatılmaktadır.

Bu vergiler;

– SSK, Vergi Daireleri, Belediyeler ve Gümrük İdarelerine verilen beyannamelerden alınan vergiler,

- Taşıt tescillerinden alınan ilave vergiler,
- Silah ruhsatı ve av tezkerelerinden alınan vergiler,
- Hava yolu biletlerinden alınan vergiler,
- İMKB ve SPK işlemlerinden alınan vergiler,
- Cep telefonlarından alınan vergiler,
- Reklamlardan alınan vergiler,
- Tapu dairelerinden alınan vergiler,
- Eğitim, gençlik, spor ve sağlık vergileri.

Bu vergilerin fazladan alınmasına devam edilmek istenmektedir.

Bu ek vergilerin süresini uzatmakla Hükümet bunların bir kereye mahsus ve geçici olduğuna dair taahhüdünü inkâr etmektedir.

6. Yukarıda (5.) maddede zikredilen vergilerin 26.11.1999 tarih ve 4481 sayılı Kanun ile Marmara depremi için 31.12.2000 tarihine kadar mükerreren alınması hükmü getirilmiştir. Hükümet bu kanun tasarısı ile aynı vergilerin 31.12.2000 tarihine kadar alınması hükmünü getiriyor. Ayrıca, bu vergiler bütçede kullanılacaktır. İstikrar tedbiri adı altında uygulamalarla fakirleşen vatandaşların ilave vergi ödeme gücü kalmamıştır.

7. Tasarının komisyonda müzakeresi sırasında geçici madde olarak eklenen madde ile bankaların birleşmesi halinde, zarar etmiş bankaların zararının 5 yıl süre ile kurum kazancından indirilme imkânı getirilmiştir.

– Bu sayede, batan bankaların işletme zararlarının kâr eden bankaların kârından mahsubu imkânı verilmiş olacaktır. Banka içini boşaltıp mevduat borcunu TMSF'na devredenler işletme zararlarını da vergiden düşmüş olacaklardır. Bu şekilde çifte soygun olacaktır.

– Bu uygulama iş hayatında rekabeti bozar.

– Bu yönleri ile Anayasaya da aykırıdır.

<i>Cevat Ayhan</i>	<i>Ahmet Derin</i>	<i>Zeki Ergezen</i>	
Sakarya	Kütahya	Bitlis	
<i>Aslan Polat</i>	<i>Dengir Fırat</i>	<i>S. Metin Kalkan</i>	<i>Hüseyin Karagöz</i>
Erzurum	Adıyaman	Hatay	Çankırı

MUHALEFET ŞERHİ

Görüşülmekte olan Kanun Tasarısına aşağıdaki gerekçelerle muhalifiz.

1. 1999'da yaşanan deprem sırasında oluşan hasarları gidermek amacıyla çıkarılan deprem vergilerini deprem için değil, bütçe açığının finansmanında kullanıldığı ortaya çıkmıştır. Bu Kanun Tasarısı ile vergileme tekniğine ve mantığına aykırı bu vergiler faiz vergisi hariç şimdilik 2 yıl süre ile uzatılmaktadır. İstisnaî vergileri kalıcı hale getirme niteliğindeki bu tasarı mahiyeti itibarıyla yanlıştır.

2. Tasarının 1 ve 2 nci maddelerinde yeniden değerlendirme oranına % 50'sinden fazla ve % 50'sinden az olmamak üzere yeniden belirleme yetkisi alınmaktadır. Otomatik işleyen endeksleme sistemi böylece belirsiz idarî kararlara maruz bırakılmakta, ne kadar vergi ödeneceği önceden bilinmez hale getirilmektedir.

3. Yine aynı maddelerde, yeniden değerlendirilmiş vergi miktarlarını, taşıtların teknik özellikleri, yakıt türleri ve kullanım amaçlarına göre 20 kat artırmaya Bakanlar Kurulu yetkili kılınmaktadır. Nasıl, ne amaçla, ne kadar kullanılacağı belli olmayan bu yetkinin ucu açık şekilde, ödeme gücü gibi kriterlerle sınırlanmaksızın Bakanlar Kuruluna devri, Meclis'in vergi koyma yetkisinin devri niteliği taşımaktadır. Bu yetki ile örneğin, bugün 200 milyon lira olan ortalama bir taşıtın vergisinin 6 milyar liraya çıkarılması sözkonusu olabilecektir. İyi niyetle uygulanacağı varsayımı ile yetki devri hukukî değildir.

4. Verilen önerge ile kabul edilen bankaların birleşmelerinde her türlü verginin kaldırılması ve 5 yıla kadar süre ile zararın başka bankalara nakline olanak sağlayan düzenleme istisnalara açık olup, kamu zararına yol açabilecektir. Ayrıca bu düzenlemenin sadece bankalar ile sınırlı tutulması yanlıştır. Reel sektörde benzer durumdaki birleşmeler de bu olanağın tanınmaması eşitlik ilkesine aykırıdır. Düzenlemenin reel sektörü de kapsamaması gerekir.

<i>M. Sadri Yıldırım</i>	<i>Oğuz Tezmen</i>	<i>Mehmet Döner</i>	<i>Necati Yönder</i>
Eskişehir	Bursa	Hatay	Bingöl

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

MOTORLU TAŞITLAR VERGİSİ KANUNU, FİNANSMAN KANUNU İLE 4306 VE 4481 SAYILI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1. – 18.2.1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlar Kurulu,

a) Yeniden değerlendirme oranının % 50 fazlasını geçmemek, % 50’inden az olmamak üzere yeni oranlar tespit etmeye,

b) Kanunda yazılı vergi miktarları ile yeniden değerlendirme oranı veya (a) bendindeki oran uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan vergi miktarlarını taşıtların teknik özellikleri ve/veya kullandıkları yakıt türleri veya kullanım amaçları itibariyle ayrı ayrı veya topluca 20 katına kadar artırmaya,

c) EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda tespit edilen bu oranı veya vergi miktarlarını % 50 nispetine kadar indirmeye,

yetkilidir.”

MADDE 2. – 29.7.1970 tarihli ve 1318 sayılı Finansman Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlar Kurulu;

a) Yeniden değerlendirme oranının % 50 fazlasını geçmemek, % 50’inden az olmamak üzere yeni oranlar tespit etmeye,

b) Kanunda yazılı vergi miktarları ile yeniden değerlendirme oranı veya (a) bendindeki oran uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan vergi miktarlarını taşıtların teknik özellikleri ve/veya kullandıkları yakıt türleri veya kullanım amaçları itibariyle ayrı ayrı veya topluca 20 katına kadar artırmaya,

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

MOTORLU TAŞITLAR VERGİSİ KANUNU, FİNANSMAN KANUNU, GELİR VERGİSİ KANUNU İLE 4306 VE 4481 SAYILI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI VE KURUMLAR VERGİSİ KANUNUNA BİR GEÇİCİ MADDE EKLENMESİ HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1. – 18.2.1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlar Kurulu,

a) Yeniden değerlendirme oranının % 50 fazlasını geçmemek, % 20’inden az olmamak üzere yeni oranlar tespit etmeye,

b) Kanunda yazılı vergi miktarları ile yeniden değerlendirme oranı veya (a) bendindeki oran uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan vergi miktarlarını taşıtların teknik özellikleri ve/veya kullandıkları yakıt türleri veya kullanım amaçları itibariyle ayrı ayrı veya topluca 20 katına kadar artırmaya,

c) EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda tespit edilen bu oranı veya vergi miktarlarını % 50 nispetine kadar indirmeye,

yetkilidir.”

MADDE 2. – 29.7.1970 tarihli ve 1318 sayılı Finansman Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlar Kurulu;

a) Yeniden değerlendirme oranının % 50 fazlasını geçmemek, % 20’inden az olmamak üzere yeni oranlar tespit etmeye,

b) Kanunda yazılı vergi miktarları ile yeniden değerlendirme oranı veya (a) bendindeki oran uygulanmak suretiyle belirlenmiş olan vergi miktarlarını taşıtların teknik özellikleri ve/veya kullandıkları yakıt türleri veya kullanım amaçları itibariyle ayrı ayrı veya topluca 20 katına kadar artırmaya,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

c) EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda tespit edilen bu oranı veya vergi miktarlarını % 50 nispetine kadar indirmeye, yetkilidir.”

MADDE 3. – 1318 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ek taşıt alım vergisinin matrahı, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu gereğince, katma değer vergisi matrahını oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Ek taşıt alım vergisinin nispeti % 12’dir. Bakanlar Kurulu bu nispeti % 6’ya kadar indirmeye; % 36’ya kadar artırmaya, taşıtların teknik özellikleri itibariyle, bu nispetler içerisinde farklılaştırmaya yetkilidir.”

MADDE 4. – 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu, Millî Eğitim Temel Kanunu, Çıraklık ve Meslekî Eğitim Kanunu, Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanun ile 24.3.1988 Tarihli ve 3418 Sayılı Kanunda Değişiklik Yapılması ve Bazı Kâğıt ve İşlemlerden Eğitime Katkı Payı Alınması Hakkında Kanunun Geçici 1 inci maddesinin;

– (A) ve (B) fıkralarında yer alan “1.9.1997-31.12.2000” tarihleri “1.9.1997-31.12.2002” olarak değiştirilmiş,

– (A) fıkrasının 11 ve 12 numaralı bentlerinde yer alan “Türk Telekom A.Ş.” ibaresi “cep telefonu işletmecileri”, 13 numaralı bente yer alan “beş katına kadar” ibaresi “on katına kadar” şeklinde değiştirilmiş,

– (A) fıkrasının 9 numaralı bendine aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmaz mallar, katma bütçeli kuruluşların mülkiyetinde bulunan taşınmaz mallar ile özel mülkiyete

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

c) EURO normlarını sağlayan katalitik konvertör sistemi ile teçhiz edilmiş taşıtlarda tespit edilen bu oranı veya vergi miktarlarını % 50 nispetine kadar indirmeye, yetkilidir.”

MADDE 3. – 1318 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ek taşıt alım vergisinin matrahı, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu gereğince, katma değer vergisi matrahını oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Ek taşıt alım vergisinin nispeti % 12’dir. Bakanlar Kurulu bu nispeti % 6’ya kadar indirmeye; % 36’ya kadar artırmaya; taşıtların teknik özellikleri itibariyle, bu nispetler içerisinde farklılaştırmaya yetkilidir.”

MADDE 4. – 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6 numaralı bendinin (b/ii) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

ii) Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 1 numaralı bendinde yer alan iştirak kazançları istisnasından yararlanan kazançlar hariç, yatırım indirimi istisnasından yararlanan kazançlar dahil olmak üzere; dağıtılsın dağıtılmasın, kurumlar vergisine tabi kurumların, kurumlar vergisinden müstesna kazanç ve iratlarından (İstisna uygulamasının zarar doğurması halinde bu zarara isabet eden tevkifat, istisnadan kaynaklanan zararın indirildiği dönemde yapılır. Tevkifat uygulamasından mahsup edilen zarar tutarının öncelikle istisna uygulamasından kaynaklandığı kabul edilir.)

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

konu olup kişiler tarafından genel ve katma bütçeli kuruluşlara bağışlanan taşınmaz mallar hakkında bu kuruluşlar ile bağışta bulunan kişiler yönünden bu bent hükmü uygulanmaz.”

MADDE 5. – 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 8. – 31.12.2002 tarihine kadar uygulanmak üzere her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından verilen (ön ödemeli kart satışları dahil) tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri (17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde meydana gelen deprem nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde, mücbir sebebin devam ettiği sürece abonelere verilecek ön ödemeli kart satışları dışındaki hizmetler hariç) % 25 oranında özel iletişim vergisine tâbidir.

Verginin mükellefi cep telefonu işletmecileridir. Bu verginin matrahı, katma değer vergisini oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Özel iletişim vergisi, katma değer vergisi matrahına dahil edilmez. Bir aya ait özel iletişim vergisi, izleyen ayın onbeşinci günü mesai saati sonuna kadar, katma değer vergisi beyannamesi ile beyan edilerek aynı süre içinde ödenir.

Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu hükümleri uygulanır. Her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından Hazineye ödenecek payın hesaplanmasında özel iletişim vergisi dikkate alınmaz. Her ay tahakkuk edecek özel iletişim vergisi, cep telefonu abonelerine düzenlenecek faturalarda ayrıca gösterilir.”

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 5. – 3.6.1949 tarih ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 29. – 31.12.2003 tarihine kadar uygulanmak üzere;

1. Türkiye’de faaliyette bulunan bir bankanın Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulundan izin almak suretiyle ve izin tarihinden itibaren üç ay içinde yetkili organlarınca karar alınarak devir veya birleşme işlemlerine geçilmesi şartıyla, diğer bir veya birkaç bankayla birleşmesi veya tüzelkişiliği ortadan kalkmak suretiyle bilanço değerlerini kısmen veya tamamen diğer bir veya birkaç bankaya devretmesi ya da hisseleri kısmen veya tamamen Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu’na ait olan bir bankanın bilanço değerlerinin Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından devralınması halinde devir veya birleşmeden doğan kazançlar, kurumlar vergisinden istisna edilir. Vergiden müstesna tutulan bu kazanç, Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin ikinci fıkrasının 6 numaralı bendinin (b) alt bendine göre tevkifata tabi tutulmaz. Birleşme veya devrin izin tarihinden itibaren onsekiz ay içinde alınan izne uygun olarak gerçekleşmemesi halinde, zamanında tahakkuk ettirilmemiş olan vergiler yönünden vergi ziyayı doğmuş sayılır.

2. Bu maddeye göre yapılacak devir veya birleşmelerde, münfesihi kurumun devir veya birleşme öncesi son bilançosunda görülen, bu Kanunun 14 üncü maddesinin (7) numaralı bendi hükmüne göre indirilebilir nitelikteki zarar tutarı, devralan veya birleşilen kurumca 5 yıldan fazla nakledilmemek şartıyla gider olarak kurum kazancından indirilir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

3. Bu madde kapsamında yapılacak devir ve birleşmeler sırasında düzenlenen kâğıt ve sözleşmeler ile münfesi kurumun menkul ve gayrimenkul mallarının devralan veya birleşilen kurum adına kayıt ve tescili işlemleri ve münfesi kurum tarafından devir veya birleşme tarihinden önce düzenlenen veya lehe alınan teminat mektupları, sözleşmeler, şerhler, teminatlar ve sair kâğıtların, devralan veya birleşilen Kurum adına yenilenmesi, uzatılması, değiştirilmesi, devredilmesi veya bozulmasına ilişkin işlemler her türlü vergi, resim ve harçtan (Taşıt Alım Vergisi dahil), lehe alınan paralar Banka ve Sigorta Muameleleri Vergisinden müstesnadır.

4. Hisseleri kısmen ya da tamamen Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu'na ait olan bir bankanın iştiraklerinin, takipteki alacaklarının ve diğer bilanço kalemleri ile banka lehine alınan teminatların Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından devir, ya da satın alınması ve bu suretle edinilen aktiflerin Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından devir, birleşme veya satış işlemine tabi tutulması sırasında düzenlenen sözleşmeler ve sair kâğıtlar ile bunların değiştirilmesi, yenilenmesi, uzatılması, devredilmesi ve bozulmasına ilişkin düzenlenen kâğıtlar, gayrimenkul, menkul mallar ile hakların Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu veya göstereceği kişiler adına kayıt ve tescil işlemleri her türlü vergi, resim ve harçtan (Taşıt Alım Vergisi dahil) Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından bankaya ödenen bedeller Banka ve Sigorta Muameleleri Vergisinden müstesnadır.

5. Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde bu Kanunun tasfiye, devir ve birleşmeye ilişkin hükümleri uygulanır.

Maliye Bakanlığı bu maddenin uygulanmasına ilişkin esas ve usulleri tespit etmeye yetkilidir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 6. – 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 9. – 31.12.2002 tarihine kadar uygulanmak üzere, 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasında belirtilen işlemler ve kağıtlar için ödenen eğitime katkı payı tutarı kadar ayrıca özel işlem vergisi ödenir. Şu kadar ki; 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (8) numaralı bendine göre ödenecek özel işlem vergisinin tutarı, ödenen eğitime katkı payı tutarının % 10'unu geçemez. 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (10), (11) ve (12) numaralı bentlerinde yer alan hükümler özel işlem vergisi hakkında da uygulanır.

Özel işlem vergisinin tarh, tahakkuk ve tahsilinde, ilgili mevzuat hükümleri ile 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Bakanlar Kurulu özel işlem vergisi tutarlarını 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (13) numaralı bendine bağlı kalmaksızın ayrı ayrı veya birlikte on katına kadar artırmaya yetkilidir.”

MADDE 7. – 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde yer alan “31.12.2000” tarihi “31.12.2002” olarak değiştirilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1. – Maliye Bakanlığı, 17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde meydana gelen doğal afetler nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde mükellefiyet kaydı bulunanların mücbir sebep hali kapsamına giren dönemlere ilişkin beyannamelerini bir veya birden fazla beyannamede toplu olarak verdirmeye, bu beyannamelere ilişkin yeni beyanname verme süreleri belirlemeye veya geçici vergi

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 6. – 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu, Millî Eğitim Temel Kanunu, Çıraklık ve Meslekî Eğitim Kanunu, Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanun ile 24.3.1988 tarihli ve 3418 sayılı Kanunda Değişiklik Yapılması ve Bazı Kâğıt ve İşlemlerden Eğitime Katkı Payı Alınması Hakkında Kanunun Geçici 1 inci maddesinin;

– (A) ve (B) fıkralarında yer alan “1.9.1997-31.12.2000” tarihleri “1.9.1997-31.12.2002” olarak değiştirilmiş,

– (A) fıkrasının 11 ve 12 numaralı bentlerinde yer alan “Türk Telekom A.Ş.” ibaresi “cep telefonu işletmecileri”, 13 numaralı bente yer alan “beş katına kadar” ibaresi “on katına kadar” şeklinde değiştirilmiş,

– (A) fıkrasının 9 numaralı bendine aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmaz mallar, katma bütçeli kuruluşların mülkiyetinde bulunan taşınmaz mallar ile özel mülkiyete konu olup kişiler tarafından genel ve katma bütçeli kuruluşlara bağışlanan taşınmaz mallar hakkında bu kuruluşlar ile bağışta bulunan kişiler yönünden bu bent hükmü uygulanmaz.”

MADDE 7. – 26.11.1999 tarihli ve 4481 sayılı Kanunun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 8. – 31.12.2002 tarihine kadar uygulanmak üzere her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından verilen (ön ödemeli kart satışları dahil) tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri (17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde meydana gelen deprem nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde, mücbir sebebin devam ettiği sürece abonelere verilecek ön ödemeli kart satışları dışındaki hizmetler hariç) % 25 oranında özel iletişim vergisine tabidir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

beyannamelerini hiç verdirmemeye yetkilidir. Bu yetki iller, ilçeler veya vergi türleri itibarıyla farklı olarak kullanılabilir.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Verginin mükellefi cep telefonu işletmecileridir. Bu verginin matrahı, katma değer vergisini oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Özel iletişim vergisi, katma değer vergisi matrahına dahil edilmez. Bir aya ait özel iletişim vergisi izleyen ayın onbeşinci günü mesai saati sonuna kadar, katma değer vergisi beyannamesi ile beyan edilerek aynı süre içinde ödenir.

Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu hükümleri uygulanır. Her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından imtiyaz sözleşmeleri uyarınca Hazineye ödenecek payın hesaplanmasında özel iletişim vergisi dikkate alınmaz. Her ay tahakkuk edecek özel iletişim vergisi cep telefonu abonelerine düzenlenecek faturalarda ayrıca gösterilir.”

MADDE 8. — 4481 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 9. — 31.12.2002 tarihine kadar uygulanmak üzere, 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasında belirtilen işlemler ve kâğıtlar için ödenen eğitime katkı payı tutarı kadar ayrıca özel işlem vergisi ödenir. Şu kadar ki; 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (8) numaralı bendine göre ödenecek özel işlem vergisinin tutarı, ödenen eğitime katkı payı tutarının % 10'unu geçemez. 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının (10), (11) ve (12) numaralı bentlerinde yer alan hükümler özel işlem vergisi hakkında da uygulanır.

Özel işlem vergisinin tarh, tahakkuk ve tahsilinde, ilgili mevzuat hükümleri ile 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Bakanlar Kurulu özel işlem vergisi tutarlarını 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci mad-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

desinin (A) fıkrasının (13) numaralı bendine bağlı kalmaksızın ayrı ayrı veya birlikte on katına kadar artırmaya yetkilidir.”

MADDE 9. – 4481 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde yer alan “31.12.2000” tarihi “31.12.2002” olarak değiştirilmiştir.

Geçici Madde 1. – Maliye Bakanlığı, 17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde meydana gelen doğal afetler nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde mükellefiyet kaydı bulunanların mücbir sebep hali kapsamına giren dönemlere ilişkin beyannamelerini bir veya birden fazla beyannamede toplu olarak verdirme, bu beyannamelere ilişkin yeni beyanname verme süreleri belirlemeye veya geçici vergi beyannamelerini hiç verdirmemeye yetkilidir. Bu yetki iller, ilçeler veya vergi türleri itibarıyla farklı olarak kullanılabilir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 8. — Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesi yayımını izleyen günde,
b) 4 üncü maddesiyle 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının 9 numaralı bendine eklenen hüküm 1.1.2001 tarihinde,

c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 9. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 10. — Bu Kanununun;

a) 7 nci maddesi yayımını izleyen günde,
b) 6 ncı maddesiyle, 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının 9 numaralı bendine eklenen hüküm 1.1.2001 tarihinde,

c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 11. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Bülent Ecevit

Başbakan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

D. Bahçeli

Devlet Bakanı

R. Önal

Devlet Bakanı

Prof. Dr. Ş. S. Gürel

Devlet Bakanı

M. Yılmaz

Devlet Bakanı V.

F. Ünlü

Devlet Bakanı

F. Ünlü

Millî Savunma Bakanı

S. Çakmakoğlu

Maliye Bakanı V.

S. Tantan

Sağlık Bakanı

Doç. Dr. O. Durmuş

Çalışma ve Sosyal Güv. Bakanı

Y. Okuyan

Kültür Bakanı

M. İ. Talay

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

H. H. Özkan

Devlet Bakanı

Prof. Dr. T. Toskay

Devlet Bakanı V.

Prof. Dr. T. Toskay

Devlet Bakanı

Prof. Dr. R. Mirzaoğlu

Devlet Bakanı V.

E. Öksüz

Devlet Bakanı

Prof. Dr. A. Çay

İçişleri Bakanı

S. Tantan

Millî Eğitim Bakanı V.

R. Önal

Ulaştırma Bakanı

Prof. Dr. E. Öksüz

Sanayi ve Ticaret Bakanı

A. K. Tanrıkulu

Turizm Bakanı

E. Mumcu

Çevre Bakanı

F. AYTEKİN

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

M. Yılmaz

Devlet Bakanı

M. Keçeciler

Devlet Bakanı

Y. Yalova

Devlet Bakanı

R. K. Yücelen

Devlet Bakanı

E. S. Gaydalı

Adalet Bakanı V.

H. H. Özkan

Dışişleri Bakanı V.

Prof. Dr. Ş. S. Gürel

Bayındırlık ve İskân Bakanı

K. Aydın

Tarım ve Köy İşleri Bakanı

Prof. Dr. H. Y. Gökalp

En. ve Tab. Kay. Bakanı

M. C. Ersümer

Orman Bakanı

Prof. Dr. N. Çağan